

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดสกลนคร พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ของ อบท.ในเขตจังหวัดสกลนคร
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
ฝ่ายวิเคราะห์นโยบายและแผน
โทร ๐ ๔๒๗๑ ๔๙๙๖

คำนำ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ซึ่งได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้แล้วเสร็จ แล้วแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยเคำโครงสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด นั้น

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงได้ทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ต่อไป และขอขอบคุณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ตามรายชื่อในภาคผนวกมา ณ โอกาสนี้

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
เมษายน ๒๕๖๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)	๑
(๑)	ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๒
(๒)	ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๓
(๓)	สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	๔
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	๖
(๑)	แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๗
(๒)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๖
(๓)	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals ; SDGs)	๒๙
(๔)	แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๓๑
๔.๑	แผนพัฒนาภาค	๓๑
๔.๒	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๓๘
๔.๓	แผนพัฒนาจังหวัด	๔๓
(๕)	ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๕๗
(๖)	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๖๖
(๗)	ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๖๗
ส่วนที่ ๓	การติดตามและประเมินผล	๗๙
(๑)	การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	๘๐
(๒)	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๘๐
(๓)	ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดในอนาคต	๘๐
ภาคผนวก		๘๒
	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๘๓

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดสกลนคร (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร**

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบูรณาการและมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบูรณาการร่วมกันและนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณตามแผนงาน / โครงการที่กำหนดไว้ตามความต้องการของประชาชน ภายใต้ยุทธศาสตร์ ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๒๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๓ การสาธิตและส่งเสริมด้านพลังงาน และพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนางองค์กรและบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

กลยุทธ์ที่ ๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เชิงปริมาณ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร สามารถนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปรับใช้ในภาพรวมได้ครบทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ส่วนแนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) จำนวน ๒๐ แนวทางการพัฒนา สามารถนำไปปรับใช้ได้น้อยกว่าแนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) ของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

เชิงคุณภาพ

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ มีความสอดคล้องกับบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับค่อนข้างมาก เนื่องจากทุกยุทธศาสตร์มีความครอบคลุมภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนแนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) มีความสอดคล้องเหมาะสมในระดับปานกลาง เนื่องจากบริบทและความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่แตกต่างกันออกไป โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

- จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครที่ผ่านมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ได้ดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์) ดังนี้

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และ บริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

๒.๒ ผลกระทบ

๒.๒.๑ การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ไปปรับใช้กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในภาพรวมยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้าน มีบางยุทธศาสตร์ที่ยังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดสกลนครเป็นการกำหนดยุทธศาสตร์ในภาพรวมทั้งจังหวัด แต่การพัฒนาในบริบทพื้นที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีข้อจำกัดเฉพาะพื้นที่

๒.๒.๒ ผลกระทบการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนา เนื่องจากการดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามแผนฯ ที่กำหนดไว้มีการเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงแผนฯ เป็นประจำทำให้แผนฯ ที่ตั้งไว้ไม่บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ และสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดผลสำเร็จ ได้ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑.๑ ปัญหาด้านกฎหมาย/ระเบียบ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง มีความซับซ้อน มีขั้นตอน การดำเนินการมากทำให้การแก้ไขปัญหาเกิดความล่าช้าไม่ทันท่วงที และงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอในการ ดำเนินการ เนื่องจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาของประชาชนมีจำนวนมาก

๓.๑.๒ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑.๓ ปัญหาการจัดทำโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ยังไม่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่กำหนดไว้ ซึ่งในบางยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถนำไป ปรับใช้ได้

๓.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๓.๒.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร มาปรับใช้กับพื้นที่ตามสภาพความเป็นจริง โดยส่วนมากเป็นการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น การสนับสนุนเบี้ยยังชีพ การฝึกอบรมอาชีพ และ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๒.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมาในการบริหารงบประมาณการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการเอง และของงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจหรือกรณีเร่งด่วนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนโครงการประสานแผนพัฒนายังได้รับงบประมาณสนับสนุนที่น้อย

๓.๓ แนวทางแก้ไข

๓.๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสะท้อนถึงปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบูรณาการโครงการพัฒนาร่วมกันและสนับสนุนให้มีความสำคัญกับกระบวนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๑. ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและ ภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคง ในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและ ความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน

๒. ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่ กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการ พัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐาน ขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่ง อนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมี ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลัง ในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกิน ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาล มีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. เป้าหมาย

๑.๑ ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๑.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

๑.๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๑.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัด

๓.๑ ความสุขของประชากรไทย

๓.๒ ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

๓.๓ ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๓.๔ บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

๓.๕ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๓.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ

๓.๑.๑ การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนัก ในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

๓.๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ ส่วนตน

๓.๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหา ความมั่นคงที่สำคัญ

๓.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๓.๒.๑ การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

๓.๒.๒ การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๓.๒.๓ การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๓.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓.๒ การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้ง ภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มี

ประสิทธิภาพ

๓.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร
ภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ

๓.๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๓.๔.๒ การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๓.๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร
ภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ

๓.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๓.๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และ
แก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๓.๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒. ตัวชี้วัด

๓.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการ
กระจายรายได้

๓.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

๓.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

๓.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๓.๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓.๑.๒ เกษตรปลอดภัย

๓.๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๓.๑.๔ เกษตรแปรรูป

๓.๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ

๓.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

๓.๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

๓.๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๓.๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

๓.๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๓.๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓.๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

๓.๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๓.๓.๔ ท่องเที่ยวน้ำ

๓.๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

- ๓.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
 - ๓.๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
 - ๓.๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
 - ๓.๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
 - ๓.๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
 - ๓.๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
- ๓.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
 - ๓.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
 - ๓.๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
 - ๓.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
 - ๓.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
 - ๓.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- ๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒.๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์

- ๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
 - ๓.๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
 - ๓.๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียน

การสอนในสถานศึกษา

- ๓.๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- ๓.๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- ๓.๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- ๓.๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคน

ในสังคม

- ๓.๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
- ๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
 - ๓.๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
 - ๓.๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
 - ๓.๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน
 - ๓.๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ
- ๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
 - ๓.๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษ

ที่ ๒๑

- ๓.๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่
- ๓.๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
- ๓.๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ๓.๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และ การวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
- ๓.๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- ๓.๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
- ๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
 - ๓.๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
 - ๓.๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสม สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
 - ๓.๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศ ให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
- ๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
 - ๓.๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
 - ๓.๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
 - ๓.๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
 - ๓.๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
 - ๓.๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่
- ๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 - ๓.๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
 - ๓.๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - ๓.๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
 - ๓.๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
 - ๓.๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
 - ๓.๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ นันทนาการ
 - ๓.๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
 - ๓.๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- ๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลัง ของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑ ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- ๒.๒ ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- ๒.๓ ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๒.๔ คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๓.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๓.๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

๓.๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

๓.๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

๓.๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๓.๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม

๓.๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

๓.๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๓.๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๓.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๓.๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค

๓.๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

๓.๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๓.๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

๓.๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๓.๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม

๓.๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓.๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน

๓.๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

๓.๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๓.๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๓.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๓.๔.๑ ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

๓.๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๓.๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๓.๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

๒.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๓.๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๓.๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๓.๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๓.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๓.๒.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

๓.๒.๒ ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๓.๒.๓ ฟื้นฟูชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบและมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๓.๒.๔ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๓.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๓.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๓.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๓.๔.๑ จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมรวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๓.๔.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน

๓.๔.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

๓.๔.๔ ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๓.๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

๓.๔.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๓.๕ พัฒนาคความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๓.๕.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๓.๕.๓ พัฒนาคความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๓.๕.๕ พัฒนาคความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณคุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๓.๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๓.๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๓.๖.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

๓.๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๓.๖.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๒.๓ ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

๒.๔ ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

๓.๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้า ของภูมิภาค

๓.๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๓.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๓.๒.๑ ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๓.๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุก ระดับ

๓.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมี ส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๓.๔.๑ องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๓.๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๓.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๓.๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๓.๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการ พัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๓.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและ ประพฤติ

๓.๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๓.๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้

๓.๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบ บูรณาการ

๓.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๓.๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๓.๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๓.๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๓.๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๓.๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง

๓.๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๓.๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม

๓.๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตร้อยละของผลผลิตในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออก ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง สหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนากิจการทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้าน

สิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ รายและเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้นยานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
อยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกิน
ร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อการบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากรางอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ครั้วเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทาง

สังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิพฒนาการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสาขาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ‘๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่น่าเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่

ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรจุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็ไม่ได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีการปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายความว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของ และร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกลุ่มนอกทางไปจาก SDGs ได้

๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๔.๑ แผนพัฒนาภาค

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้กำหนดในมาตรา ๓๗ ให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคซึ่งมีระยะเวลาห้าปี ทั้งนี้ ตามนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด แล้วเสนอ ก.น.บ. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติต่อไป ทั้งนี้ ให้ส่งสำเนาให้สำนักงานงบประมาณ ก.บ.จ. และ ก.บ.ก. เพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วย

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

๑. บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสม กับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

๒. ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ (๑) การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (๒) การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ และ (๓) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

๓. เป้าหมายการพัฒนาภาค พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง

๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ พุงกุลาร์องไห้ พุงสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ ให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายข้าวหอมมะลิอินทรีย์ทั้งระบบ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมชีวภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๒) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าสูงในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาวในพื้นที่จังหวัดเลย และสมุนไพร ในพื้นที่เมืองสมุนไพร ได้แก่ จังหวัดสกลนคร สุรินทร์ มหาสารคาม อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยจัดทำระบบข้อมูล และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา และจังหวัดที่มีศักยภาพ โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) พัฒนาสินค้าเกษตรโดยยึดหลักการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่จากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพ โดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคมีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการ สนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอด ความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๕) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรให้แก่เกษตรกร ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และโคกหนองนาโมเดล เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยสามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี

๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติที่เสื่อมโทรมหรือตื้นเขิน เพื่อเพิ่มปริมาณการเก็บกักน้ำ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อให้การใช้น้ำมีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๓) การจัดการคุณภาพน้ำในลำน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตและการพัฒนาเมือง โดยส่งเสริมให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนในพื้นที่เมืองตามแนวลำน้ำสาธารณะ อาทิ ลำตะคองตอนล่าง ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมและประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและรักษาคุณภาพน้ำ

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๑) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มอาหารท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ นครราชสีมา อุบลราชธานี อุตรธานี และขอนแก่น โดยส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชุมชน สร้างความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการและร้านอาหาร พัฒนาบรรจุภัณฑ์ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการขาย

๒) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมครามไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต สร้างคุณค่าของผ้าทออีสานด้วยเรื่องราวที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายครอบคลุมทุกกลุ่มลูกค้าและทุกวัย ตลอดจนให้ความสำคัญด้านทรัพย์สินทางปัญญา

๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองในจังหวัดมุกดาหาร หนองคาย อุตรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการพัฒนาการค้าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ การเกษตรมูลค่าสูง ต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรมที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ไขปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง รวมทั้งวางแผนเพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-บอลิคำไซ) และแห่งที่ ๖ (อุบลราชธานี-สาละวัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุตรธานี ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ หนองคาย-อุบลราชธานี ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและระบบราง ดาก-นครพนม กาญจนบุรี-อุบลราชธานี หนองคาย-แหลมฉบัง บึงกาฬ-สุรินทร์ รถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงชุมทางถนนจิระ-อุบลราชธานี ทางรถไฟสายใหม่ ช่วงบ้านไผ่-มุกดาหาร-นครพนม ช่วงนครสวรรค์-บ้านไผ่ ช่วงศรีสะเกษ-ยโสธร-ร้อยเอ็ด ช่วงอุบลราชธานี-ช่องเม็ก รถไฟความเร็วสูง และระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมา รวมทั้งพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งขนาดใหญ่ เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระหว่างไทย สปป.ลาว เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร นครพนม และหนองคาย รวมทั้งเมืองชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย พัฒนาด่านและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล พัฒนาเมืองในพื้นที่ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่มีการรักษาสสิ่งแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวในเมือง สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานที่มีประสิทธิภาพที่เชื่อมโยงกับระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าว พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อเสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและภาคเอกชนในพื้นที่ผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

๔) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี และหนองคาย ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยพัฒนาการเกษตรและการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรและการผลิต ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาการตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมความร่วมมือของทั้ง ๔ จังหวัด รวมถึงความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) ที่พาดผ่านจุดตัดกับแนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ซึ่งเป็นผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมร่วมกันในทั้งสองแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมภาคเอกชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าและห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล เสริมสร้างความรู้ด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่ การเข้าถึงตลาดส่งออกแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและทุนทางวัฒนธรรมรวมถึงการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๕) เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลในการผลิตและการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ภาคบริการ และการบริการสาธารณะด้านสังคม เช่น การศึกษา และการสาธารณสุข

๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมชาติและสรีทธาความเชื่อ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) โดยใช้จุดเด่นหรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นจุดขาย และส่งเสริมชุมชนในการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีความหลากหลาย อาทิ ประเพณีท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่าได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา เมืองเก่าสกลนคร และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความโดดเด่นของชุมชนในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแพนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขงเชื่อมโยงกับอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยวพักผ่อน ชมหัตถ์นิยภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure / Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling / Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festival / Events) พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและสร้างรายได้

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์และอุทยานธรณี (Geopark) ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ และอุทยานธรณี (Geopark) ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงจัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Play and Learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ รวมทั้งเน้นการสร้างคุณค่าของการท่องเที่ยวผ่านความหมายจากเรื่องราวความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมพื้นบ้านของท้องถิ่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และนครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์ ชุดกีฬา ของที่ระลึก สนามแข่งขันอาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ของชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านสาธารณสุขและบริการสุขภาพ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม นครราชสีมา อุดรธานี นครพนม มุกดาหาร และหนองคาย โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ การตลาด และส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านสื่อ

ออนไลน์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น อาทิ แพทย์แผนไทยครบวงจร และการดูแลผู้สูงอายุ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นลักษณะเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Routes) ที่สำคัญของพื้นที่และกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายโดยให้มีการเชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่น และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี โดยออกแบบตามแนวคิด อารยสถาปัตย์ (Universal Design) และเน้นการให้บริการด้านอาหารท้องถิ่นที่สะอาดปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูง เมื่อวัดตามรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค อาทิ กาฬสินธุ์ นครราชสีมา นครพนม และศรีสะเกษ (ข้อมูลสัดส่วนคนจน ณ ปี ๒๕๖๓) โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี (ข้อมูลอัตราของผู้ป่วยด้วยโรคพยาธิใบไม้ตับ ณ ปี ๒๕๖๓) โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ได้แก่ เด็กในครรภ์ถึงปฐมวัย โดยพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก ส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๖ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม พัฒนาผู้อยู่ในช่วงวัยศึกษา โดยพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามความต้องการของตลาดรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ สร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนให้มีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่มีปัญหาความยากจน ในมิติการศึกษาสูงสุด ตามข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP) อาทิ จังหวัดบึงกาฬ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ หนองบัวลำภู อุดรธานี และกาฬสินธุ์ (ข้อมูล TPMAP ณ ปี ๒๕๖๕) พัฒนาวัยแรงงาน โดยส่งเสริมการพัฒนาทักษะความรู้ใหม่เพื่อให้ตรง

กับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และการพัฒนาทักษะเดิมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน พัฒนาระบบสวัสดิการและความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ เสริมสร้างความรู้และทักษะทางการเงินเพื่อให้แรงงานมีความมั่นคงด้านรายได้และมีเงินออมเพียงพอสำหรับดำรงชีพตลอดชีวิต พร้อมทั้งพัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม โดยพัฒนาให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาสู่คนรุ่นหลัง ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตามศักยภาพ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ และพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัยและพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“ฐานการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว น่าลงทุน ประตุการค้าสู่อนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

พันธกิจ

“ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็ง และยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. พื้นที่การเกษตรที่ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
๓. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ปีละ ๕,๐๐๐ ไร่
๔. มูลค่าการจำหน่ายสินค้าของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

- ๑.๑) การพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- ๑.๒) การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
- ๑.๓) การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

๑.๔) การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

๒) วัตถุประสงค์

- ๒.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
- ๒.๒) เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ผลผลิตทางการเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
- ๒.๔) มีการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- ๒.๕) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเป็นที่ยอมรับมากขึ้น
- ๒.๖) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น
- ๒.๗) ภาคการค้าและการลงทุนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น

- ๒.๘) ผู้ประกอบการ และแรงงานได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้า การลงทุน
- ๒.๙) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนได้รับการปรับปรุง/พัฒนา
- ๒.๑๐) สินค้าและบริการได้รับการเพิ่มมูลค่าโดยใช้นวัตกรรม
- ๒.๑๑) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๑๒) ประชาชนมีการเข้าถึง และมีการศึกษาที่ดีขึ้น
- ๒.๑๓) ประชาชนในกลุ่มจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๑๔) ประชาชนมีการดูแลเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
- ๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด
- (๓.๑) ผลิตรัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- (๓.๒) จำนวนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นปีละ ๓๐๐ ราย
- /๖ กลุ่มเกษตรกร
- (๓.๓) จำนวนผลิตภัณฑ์การเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้นปีละ ๑๕ ผลิตภัณฑ์
- (๓.๔) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรให้เกิดการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบครบวงจรเพิ่มขึ้น ปีละ ๖ กลุ่ม
- (๓.๕) นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- (๓.๖) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- (๓.๗) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คน
- (๓.๘) มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ ต่อปี
- (๓.๙) มูลค่าผลิตรัณฑ์มวลรวมสาขาค้าปลีก-ค้าส่งของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- (๓.๑๐) เส้นทางขนส่งได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๓ เส้นทางต่อปี
- (๓.๑๑) ร้อยละที่ลดลงของสัดส่วนหนี้ต่อรายได้
- (๓.๑๒) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มสูงขึ้น
- (๓.๑๓) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งและจำนวนผู้เสียชีวิตในเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด
- (๓.๑๔) ร้อยละ ๘๐ ของเครือข่ายด้านสังคมในการดูแลกลุ่มผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับการพัฒนาศักยภาพ
- ๔) แนวทางการพัฒนา
- ๔.๑ แนวทางการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายการตลาดสมัยใหม่ของกลุ่มจังหวัด
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาเรื่องราวและเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางที่ ๓ พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการแก่ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๔ พัฒนาสินค้าที่ระลึก และ OTOP ที่มีคุณภาพเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๕ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ๓ ธรรมชาติ ของกลุ่มจังหวัดฯ

๔.๓ แนวทางการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

แนวทางที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้า การลงทุน แก่ผู้ประกอบการและแรงงานในพื้นที่

แนวทางที่ ๒ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการในการค้าการลงทุน

แนวทางที่ ๔ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การจัดกิจกรรมแบบ New-Normal เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) เป็นต้น

๔.๔ แนวทางการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคม ความมั่นคงและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษาด้านสาธารณสุข ด้านคุณธรรมจริยธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มั่นคง

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมเครือข่ายด้านสังคมในการดูแลกลุ่มผู้ประสบปัญหาทางสังคมให้มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๕) แผนงานและโครงการสำคัญ

(๑) แผนงาน

(๑.๑) ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรมูลค่าสูง

(๑.๒) การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรมชาติ (ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

(๑.๓) การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

(๑.๔) ลดความเหลื่อมล้ำ

(๑.๕) การเพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียว

(๑.๖) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๑.๗) การพัฒนาศักยภาพผู้ประสบปัญหาทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ได้มีการทบทวนประเด็นการพัฒนา ๔ ประเด็นพัฒนา ดังต่อไปนี้

๑. พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่
๔. การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

- วัตถุประสงค์ : ๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
 ๒) เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น
 ๓) ผลผลิตทางการเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
 ๔) มีการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด : ๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
 ๒) จำนวนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นปีละ

๓๐๐ ราย/๖ กลุ่มเกษตรกร

- ๓) จำนวนผลผลิตทางการเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น

ปีละ ๑๕ ผลผลิต

- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรให้เกิดการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบครบวงจรเพิ่มขึ้น ปีละ ๖ กลุ่ม

แนวทางการพัฒนา : ๑) ส่งเสริมการพัฒนาการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- ๓) พัฒนาเครือข่ายการตลาดสมัยใหม่ของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

- วัตถุประสงค์ : ๑) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เป็นที่ยอมรับมากขึ้น
 ๒) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น

- ตัวชี้วัด : ๑) นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
 ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
 ๓) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คน

แนวทางการพัฒนา : ๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

- ๒) พัฒนาเรื่องราวและเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

- ๓) พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการแก่ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๔) พัฒนาสินค้าที่ระลึก และ OTOP ที่มีคุณภาพเชื่อมโยงกับการ

ท่องเที่ยว

๕) ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ๓ ธรรมชาติ ของกลุ่มจังหวัดฯ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์
ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

วัตถุประสงค์ : ๑) ภาคการค้าและการลงทุนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น

๒) ผู้ประกอบการ และแรงงานได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้านการ
ผลิต การค้า การลงทุน

๓) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนได้รับการปรับปรุง/พัฒนา

๔) สินค้าและบริการได้รับการเพิ่มมูลค่าโดยใช้นวัตกรรม

ตัวชี้วัด : ๑) มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาค้าปลีก-ค้าส่งของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ
๓ ต่อปี

๓) เส้นทางขนส่งได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๓ เส้นทางต่อปี

แนวทางการพัฒนา : ๑) เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้า การลงทุนแก่
ผู้ประกอบการและแรงงานในพื้นที่

๒) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ

การค้าการลงทุน

๓) ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ

ในการค้าการลงทุน

๔) จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การจัด

กิจกรรมแบบ New-Normal เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) เป็นต้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ : ๑) ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมของกลุ่มจังหวัด

๒) ประชาชนมีการเข้าถึง และมีการศึกษาที่ดีขึ้น

๓) ประชาชนในกลุ่มจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) ประชาชนมีการดูแลเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ตัวชี้วัด : ๑) ร้อยละที่ลดลงของสัดส่วนหนี้ต่อรายได้

๒) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มสูงขึ้น

๓) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งและจำนวนผู้เสียชีวิตในเส้นทางเชื่อมโยง
กลุ่มจังหวัดฯ

๔) ร้อยละ ๘๐ ของเครือข่ายด้านสังคมในการดูแลกลุ่มผู้ประสบปัญหาทาง
สังคมได้รับการพัฒนาศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา : ๑) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข
ด้านคุณธรรมจริยธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่

๒) ส่งเสริมเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มั่นคง

๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า การลงทุน พัฒนาการท่องเที่ยวสู่อนุภูมิภาค
ลุ่มแม่น้ำโขง”

พันธกิจ

พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
ในจังหวัดสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนคร ตามหลักการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าหมายรวม

“เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน”

ตัวชี้วัดรวม

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสกลนคร

ประเด็นการพัฒนาที่	ประเด็นการพัฒนา
๑	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๔	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยนวัตกรรมสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

๒) เพื่อพัฒนาจังหวัดสกลนครเป็นมหานครแห่งภาคเกษตร

๓) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔) เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ และวัฒนธรรมประเพณี)
ของจังหวัด สกลนครเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย

๕) เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๖) เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการมี
ประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๗) เพื่อให้การบริหารงานของจังหวัดสกลนครเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง
สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ได้รับความพึงพอใจในการรับบริการของจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมภาคเกษตร สู่ความมั่นคงและยั่งยืน	๑.๑.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๑๖,๐๔๓ ล้านบาท	๓	๓	๓	๓	๓
	๑.๑.๒ จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน สินค้าการเกษตรปลอดภัย (GAP/Organics/Safety Level) เพิ่มขึ้น	๑๑,๙๗๕ แปลง/ฟาร์ม	๓๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๕๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๕๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๖๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๖๐๐ แปลง/ฟาร์ม
	๑.๑.๓ จำนวนพื้นที่ผลิตเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น/ไร่	๓๖,๙๒๙ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๒,๐๐๐ ไร่	๓,๐๐๐ ไร่	๔,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่
	๑.๑.๔ ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับมาตรฐานของกรมส่งเสริมสหกรณ์ (เฉพาะสถาบันที่นำมาจัดระดับมาตรฐาน) ๑) กลุ่มสหกรณ์ ๒) กลุ่มเกษตรกร	๑) กลุ่มสหกรณ์ จำนวน ๘๖ แห่ง ๒) กลุ่มเกษตรกร จำนวน ๗๘ แห่ง	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
							๑.๑.๑.๒. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และเสริมสร้างศักยภาพ ให้ประชาชนในภาคเกษตรกรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑.๒ เป็นมหานครแห่ง ภาคเกษตร	๑.๑.๕ จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่/ Smart farmer/Young Smart farmer เพิ่มขึ้น	๑,๕๕๘ คน	๓๐๐ คน	๓๐๐ คน	๓๐๐ คน	๔๐๐ คน	๕๐๐ คน	
	๑.๒.๒ จำนวนพื้นที่ปลูกสมุนไพร เพิ่มขึ้น	๒๐๐ ไร่	๒๕๐ ไร่	๓๐๐ ไร่	๓๕๐ ไร่	๔๐๐ ไร่	๔๕๐ ไร่	๑.๒.๑ ส่งเสริมการปลูก และใช้พืชสมุนไพร ๑.๒.๑.๒ รวบรวมภูมิปัญญา ด้านพืชสวน
	๑.๒.๓ จำนวนรายการผลิตภัณฑ์จาก สมุนไพรที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง เพิ่มขึ้น	๑๐๐ รายการ	๑๑๐	๑๒๐	๑๓๐	๑๔๐	๑๕๐	
	๑.๒.๔ จำนวนผู้ประกอบการ ด้านสมุนไพรเพิ่มขึ้น	๘๐ ราย	๙๐	๑๐๐	๑๑๐	๑๒๐	๑๓๐	
	๑.๒.๕ รายได้จากการจำหน่าย สมุนไพรทั้งผลผลิตและวัตถุดิบเพิ่มขึ้น	๕๐ ล้านบาท	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	
	๑.๒.๖ จำนวนศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ สมุนไพรเพิ่มขึ้น	๒ แห่ง	๓	๔	๕	๖	๗	
๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพด้านดิจิทัล ให้เกษตรกรและ ผู้ประกอบการธุรกิจ เกษตร	๑.๓.๑ จำนวน Smart Farmer/ Young Smart Farmer ได้รับ การพัฒนาทักษะดิจิทัล	-	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๑.๓.๑ พัฒนาศักยภาพด้าน ดิจิทัล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑.๔ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า รวมถึงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูป	๑.๔.๑ ธุรกิจหรือฟาร์มหรือแปลง มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพิ่มขึ้น	-	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑.๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๒.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน/สินค้า GI ในจังหวัดให้มีความโดดเด่นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด	๒.๑.๑ ร้อยละจำนวนผู้ประกอบการ SMEs ที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๓๒,๘๘๑ ราย	๓	๓	๓	๓	๓	๒.๑.๑ สร้างขีดความสามารถในการค้าการลงทุน
	๒.๑.๒ ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๔๔๔ ผลิตภัณฑ์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	๒.๑.๓ ร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๓,๙๗๖,๑๒๓,๑๙๕ บาท	๖	๖	๖	๖	๖	
	๒.๑.๔ ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการสินค้า GI และสินค้าที่มีศักยภาพของจังหวัด สกลนคร ได้รับการพัฒนาด้านการตลาดเพิ่มขึ้น	๖๖๒ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	
๒.๒ แหล่งท่องเที่ยว ๓ ธรรมชาติของจังหวัด สกลนครเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้น	๒.๒.๑ ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๗๐๑ ล้านบาท (ปี ๒๕๖๔)	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๒.๒.๑ สนับสนุนการท่องเที่ยว ๓ ธรรมชาติ (ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี)
	๒.๒.๒ ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๕๑๘,๔๔๒ คน (ปี ๒๕๖๔)	๕	๕	๕	๕	๕	
	๒.๒.๓ บุคคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๒.๓ จังหวัดสกลนคร เป็นจุดเชื่อมการ คมนาคมขนส่งสู่อาเซียน และจีนตอนใต้	๒.๓.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและ การคมนาคมเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมา	๑,๖๓๐ ล้านบาท	๓	๓	๓	๓	๓	๒.๓.๑ เพิ่มศักยภาพในการ คมนาคมขนส่ง ทั้งทางบกและทางอากาศ
๒.๔ ส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพด้าน ดิจิทัลให้แรงงาน และผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว	๒.๔.๑ จำนวนแรงงานและ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและ บริการที่ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เพิ่มขึ้น	๑๗,๖๑๗ ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
๒.๕ ส่งเสริมการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล ตลอดห่วงโซ่มูลค่า	๒.๕.๑ ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๒๕๑ ราย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๓.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๓.๑.๑ ร้อยละของครัวเรือนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าความจำเป็นพื้นฐาน	๗๔๔ หมู่บ้าน	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔	๙๕	๓.๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
	๓.๒ มีการพัฒนาครอบครัว ชุมชนและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของประชากรอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี เพิ่มขึ้น	๙.๑	๙.๒	๙.๓	๙.๔	๙.๕	๓.๒.๑ เสริมสร้างการเรียนรู้และทักษะของคนทุกกลุ่ม
๓.๒ ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้น	๓.๒.๑ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี เพิ่มขึ้น	คะแนนเฉลี่ย	๒	๒	๒	๒	๒	
	๓.๒.๒ ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับสถานศึกษาสามัญ	ผล O – Net ๓๒.๑๑						
	- ระดับสายอาชีพ	คะแนนเฉลี่ย	๒	๒	๒	๒	๒	
		ผล V – Net ๕๖.๖๕						

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
เป้าหมายการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล	๓.๒.๓ จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาตามแผนพัฒนากำลังคนจังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ มีความรู้เพิ่มขึ้นเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือประกอบอาชีพอิสระ	๒๐,๙๒๔ คน	๔,๑๘๕ คน	๔,๑๘๕ คน	๔,๑๘๕ คน	๔,๑๘๕ คน	๔,๑๘๕ คน	
	๓.๒.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๘๕,๑๔๑ คน	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	
	๓.๒.๕ จำนวนของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของโรค COVID – ๑๙ ที่เพิ่มขึ้น	๓๐๐ คน	๑๐๐ คน	๑๐๐ คน	๑๐๐ คน	๑๐๐ คน	๑๐๐ คน	
๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล	๓.๓.๑ เยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น	๓๐๐ ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
๓.๔ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่	๓.๔.๑ ศูนย์การเรียนรู้แบบ Digital Coding และ Programming หรือโรงเรียนต้นแบบพื้นที่พัฒนานักประดิษฐ์ดิจิทัล เพื่อเป็นโรงเรียนพี่เลี้ยงเพิ่มขึ้น	๑,๒๘๖ แห่ง	๒ แห่ง	๒ แห่ง	๒ แห่ง	๒ แห่ง	๒ แห่ง	

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	๓.๔.๒ จำนวนเยาวชนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๒๐๐ คน/โรงเรียน	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	
๓.๕ สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาชุมชน	๓.๕.๑ จำนวนโครงการพัฒนาชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๓๐๐ โครงการ	๑	๑	๑	๑	๑	
๓.๖ ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ทางดิจิทัลให้กับประชาชน	๓.๖.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนในพื้นที่เรียนรู้ทักษะดิจิทัล	๓๔๓,๘๘๖ ราย	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	
๓.๗ ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่	๓.๖.๒ กลุ่มประชากรบางพื้นที่เข้าถึงและได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๖.๗ ล้านราย	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	
๓.๗ ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่	๓.๗.๑ กำลังคนภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๕,๕๕๑ ราย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๔.๑ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๔.๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียวของจังหวัดสกลนคร	๑,๐๕๐,๐๗๘ ไร่	๐.๑๕ (๑,๕๗๕ ไร่)	๐.๑๕ (๑,๕๗๕ ไร่)	๐.๑๕ (๑,๕๗๕ ไร่)	๐.๑๕ (๑,๕๗๕ ไร่)	๐.๑๕ (๑,๕๗๕ ไร่)
							๔.๑.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ ๔.๑.๒ การเพิ่มพื้นที่ความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัด
๔.๒ บูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์แล้ง อุทกภัยตลอดจนปัญหาความขัดแย้งจากการใช้ประโยชน์จากน้ำ	๔.๑.๒ ร้อยละสถิติที่ดีที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้และการทำลายทรัพยากรธรรมชาติลดลง	๓๖ คดี	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	๔.๒.๑ จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น	๑,๕๒๑ หมู่บ้าน	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
							๔.๒.๑ ส่งเสริมการจัดทำและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและแก้ไขปัญหาน้ำแล้ง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๔.๓ จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านน้ำ อากาศขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย โดยการมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่าย อย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ เพื่อ ป้องกันแก้ไข ลด และ จัดมลพิษที่อาจส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๔.๓.๑ ร้อยละการคัดแยก ปริมาณขยะมูลฝอยที่ผ่าน มาตรฐานได้รับการจัดการ อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น	๘๖๐.๑๓ ตัน/วัน	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๔.๓.๑.๑ กพร. กำหนดค่า เป้าหมาย (ร้อยละ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของจังหวัดสกลนคร ดังนี้ ขั้นต้น ๘๖.๖๕
	๔.๓.๒ จำนวนคุณภาพแม่น้ำ สายสำคัญที่อยู่ในเกณฑ์ พอใช้	๗ สาย	๗	๗	๗	๗	๔.๓.๒.๑ สำนักงาน สิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ ที่ ๙ ตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ไตรมาส แม่น้ำสายหลักมี จำนวน ๓ สาย ได้แก่ ลำน้ำ สงคราม ลำน้ำอูน และหนอง หารแม่น้ำสายรอง มีจำนวน ๔ สายได้แก่ ลำน้ำพุ ลำน้ำอูน ลำน้ำยมและลำห้วยปลาทาง ๔.๓.๓.๑ จำนวนวันที่ค่า คุณภาพอากาศ (AQI) อยู่ใน เกณฑ์เริ่มมีผลกระทบต่อ สุขภาพ (สีส้ม) และมี ผลกระทบต่อสุขภาพ (สีแดง)
	๔.๓.๓ ร้อยละของจำนวน วันที่คุณภาพอากาศเกิน เกณฑ์มาตรฐานลดลง	๒๓ วัน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๔.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนใช้พลังงานทดแทนใช้อุปกรณ์ประหยัดพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๔.๔.๑ จำนวนกลุ่ม/ชุมชนได้รับการส่งเสริมการใช้พลังงานและการอนุรักษ์เพิ่มขึ้น	๓ กลุ่ม/ชุมชน	๓	๓	๓	๓	๓
							๔.๔.๑ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๕.๑ มีการบริการประชาชนอย่างประทับใจ	๕.๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีความพึงพอใจในบริการของจังหวัด	จำนวน ๒๐๐ คน	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
	๕.๑.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้มาตรฐาน	จำนวน ๑๐๐ คน	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕
๕.๒ มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา	๕.๒.๑ จำนวนของข้าราชการบรรจุใหม่ผ่านการฝึกอบรมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	จำนวน ๑๐๐ คน	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	๕.๒.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามเกี่ยวกับการทุจริตประพตติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้น	๕ กิจกรรม/โครงการ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย				แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๕.๓ มีการรักษาความมั่นคงความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๕.๓.๑ ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวน ๒๐๐ คน	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
	๕.๓.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปัญหาด้านแรงงานทั้งในระบบและแรงงานนอกระบบได้รับการแก้ไข	จำนวน ๑๐๐ คน	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕
๕.๔ พัฒนาอาชีพเพื่อความมั่นคง	๕.๔.๑ ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในงานบริการของจังหวัด	จำนวน ๒๐๐ คน	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
๕.๕ การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่	๕.๕.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่ได้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย และการบังคับคดี	จำนวน ๑๐๐ คน	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๕.๖ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕.๖.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวน ๒๐๐ คน	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับประชาคมอาเซียน ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
- ๔) ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
- ๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖) ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๗) พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
- ๘) เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และ บริโภคอย่างทั่วถึง
- ๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๓) ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
- ๔) การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
- ๕) ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
- ๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๗) ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
- ๘) ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และ กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๑.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่เกษตรกรได้รับการส่งเสริมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๑.๑ พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	- สำนักปลัดฯ
	๑.๒ การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ	๒ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๒.๑ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง	- สำนักปลัดฯ - กองสวัสดิการสังคม
	๑.๒.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรได้รับการพัฒนาและมีรายได้เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑.๒.๑ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย	- กองสวัสดิการสังคม
	๑.๒.๓ ร้อยละของจำนวนโครงการที่แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑๖ โครงการ	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๑.๒.๓ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	- สำนักช่าง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๒.๑ การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ	๒.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่อุดหนุนงบประมาณส่งเสริมสถาบันวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๕ โครงการ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๒.๑.๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์	- สำนักการศึกษา
	๒.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	สร้างสรรค์	- สำนักการศึกษา
	๒.๒.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประเพณี วัฒนธรรม ที่ตั้งและได้รับการสืบทอดให้คงอยู่สืบไปเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๒.๒.๑ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว	- สำนักการศึกษา - กองสวัสดิการสังคม
	๒.๒.๓ ร้อยละของจำนวนโครงการที่การพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐		- สำนักการศึกษา - สำนักช่าง
	๒.๒.๔ ร้อยละของจำนวนโครงการที่รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๒.๒.๔ พัฒนาสร้างเสริมและส่งเสริมอาชีพ	- กองสวัสดิการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
	๒.๒.๕ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๓.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๓.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนได้รับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘๐ โครงการ	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	- สำนักการศึกษา - สำนักงานเลขานุการฯ - กองสวัสดิการสังคม - กองสาธารณสุข
	๓.๑.๒ ร้อยละของจำนวนโครงการที่อุดหนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้ความรู้และการศึกษาเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑๒ โครงการ	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	- สำนักการศึกษา
	๓.๑.๓ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนได้รับการบริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยจบการศึกษามากกว่าภาคบังคับ (มัธยมศึกษาปีที่ ๓) (จำนวนโครงการ)	๔๙ โครงการ	๕	๕	๕	๕	๕	- สำนักการศึกษา
	๓.๑.๔ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น (จำนวนโครงการ)	๗ โครงการ	๕	๕	๕	๕	๕	- กองสาธารณสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
								ให้บริการสุขภาพ อย่างทั่วถึงและมี มาตรฐาน	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๔.๑ ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน	๔.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๔.๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	- สำนักปลัดฯ - กองสาธารณสุข
	๔.๑.๒ ร้อยละของจำนวนโครงการที่อุดหนุนงบประมาณเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๓ โครงการ	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐		- กองสวัสดิการสังคม
	๔.๑.๓ ร้อยละของจำนวนโครงการที่สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๗ โครงการ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔.๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี	- สำนักปลัดฯ - สำนักช่าง
	๔.๑.๔ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔.๑.๔ สัทธิและส่งเสริมด้านพลังงานและพลังงานทดแทน	- สำนักปลัดฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการ ปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๕.๑ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุบัติ และ บริเวณอย่างทั่วถึง	๕.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ถนนและสะพานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒๔๗ โครงการ	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๕.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน	- สำนักช่าง
๕.๒ ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย	๕.๒.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อยเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕.๒.๑ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย	- สำนักปลัดฯ
๕.๓ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง	๕.๓.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ได้รับการดำเนินการเพิ่มขึ้น	๑๒ โครงการ	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๕.๓.๑ พัฒนาองค์กรและบุคลากร	- สำนักปลัดฯ - สำนักงานเลขานุการฯ - กองยุติ ศาลต่างๆ - กองการเจ้าหน้าที่ - กองคลัง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวนโครงการปี ๒๕๖๕)	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)					กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๕.๔ ประชาชนรู้จักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง	๕.๔.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕.๔.๑ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	- สำนักงานเลขาธิการฯ
	๕.๔.๒ ร้อยละของจำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างความรักสามัคคีและความมั่นคงของชาติให้กับประชาชนเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕.๔.๒ เสริมสร้างความรักสามัคคีและเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ	- สำนักปลัดฯ - สำนักงานเลขาธิการฯ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับ AEC ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน
๓. ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
๔. ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์)

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และ บริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๒๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการ

การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๓ การสาดิตและส่งเสริมด้านพลังงาน และพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนางองค์กรและบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

กลยุทธ์ที่ ๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๗. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยสามารถอธิบายได้ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๗.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ในประเด็นการพัฒนาด้าน ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในประเด็นการพัฒนาด้าน ๑ พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

(๔) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแนวทางการพัฒนาด้าน ๑ พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง และแนวทางการพัฒนาด้าน ๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

(๕) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน และเป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

(๖) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และหมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๗) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๗.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

(๑) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

(๒) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

(๓) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

(๔) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน และแนวทางการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

(๕) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต, เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน, เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม และเป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุมปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน

(๖) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน, หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค, หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้, หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน และหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

(๗) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน, ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์, ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๗.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

(๑) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

(๒) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

(๓) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

(๔) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ในแนวทางการพัฒนาที่ ๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจน
ให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๕) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals :
SDGs) ในเป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่, เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิต
ที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย, เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคน
มีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต,
เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง, เป้าหมายที่ ๖
สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน,
เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา,
เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ
และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน และเป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ
และครอบคลุมในทุกระดับ

(๖) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่ ๔
ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง, หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง
และมีความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม และหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้
อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

(๗) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้าน
การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์, ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส
และความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ
การบริหารจัดการภาครัฐ

๗.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบ บูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๑) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและ
ยั่งยืน

(๒) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๓) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

(๔) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแนวทางการพัฒนาที่ ๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

(๕) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา, เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน, เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้ง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

(๖) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน, หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และหมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๗) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน, ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์, ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๗.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

(๑) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

(๒) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร ในประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

(๓) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

(๔) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(๕) มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต, เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม, เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมือง และการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน และเป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

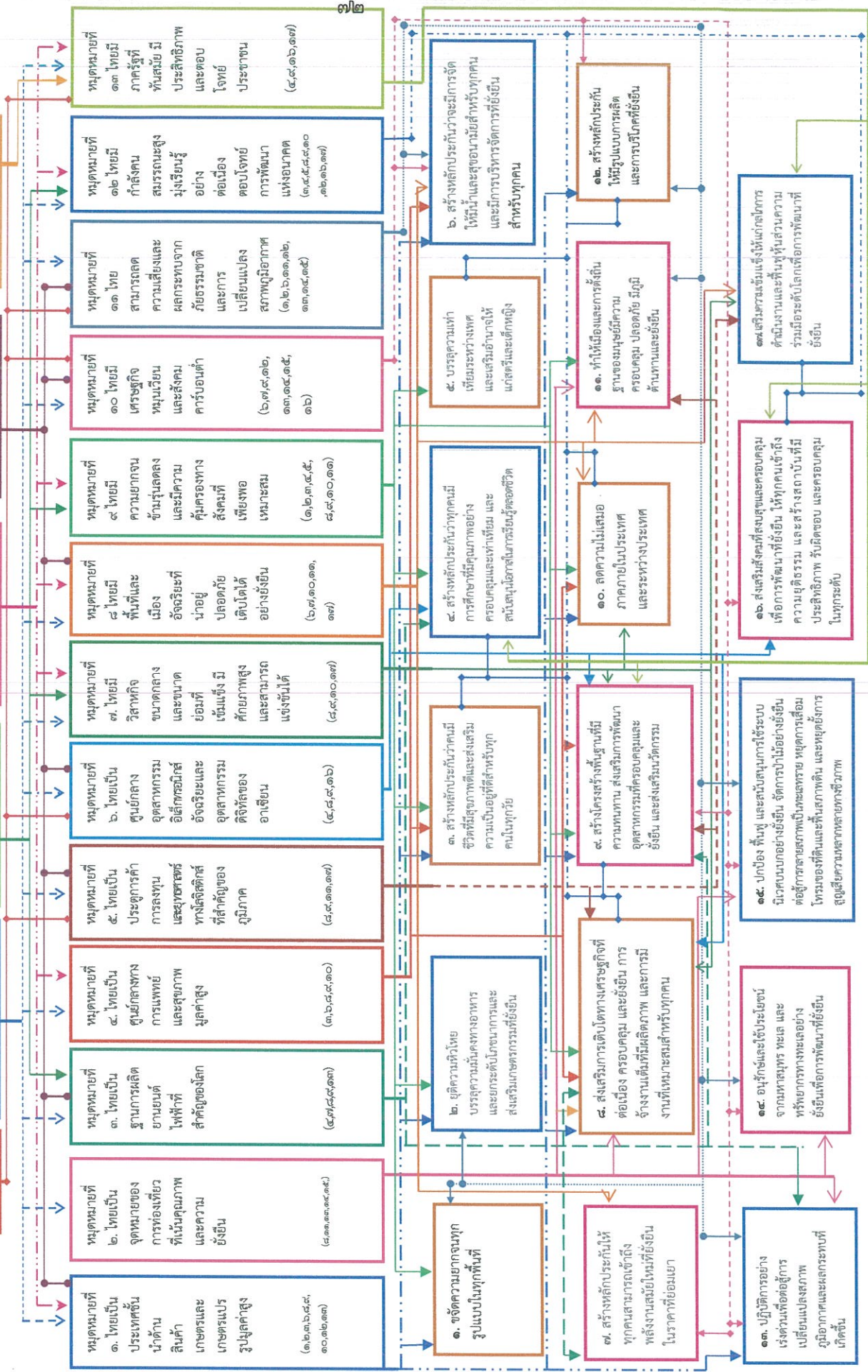
(๖) มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค, หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่ และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน, หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม, หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบ จากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และเป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม

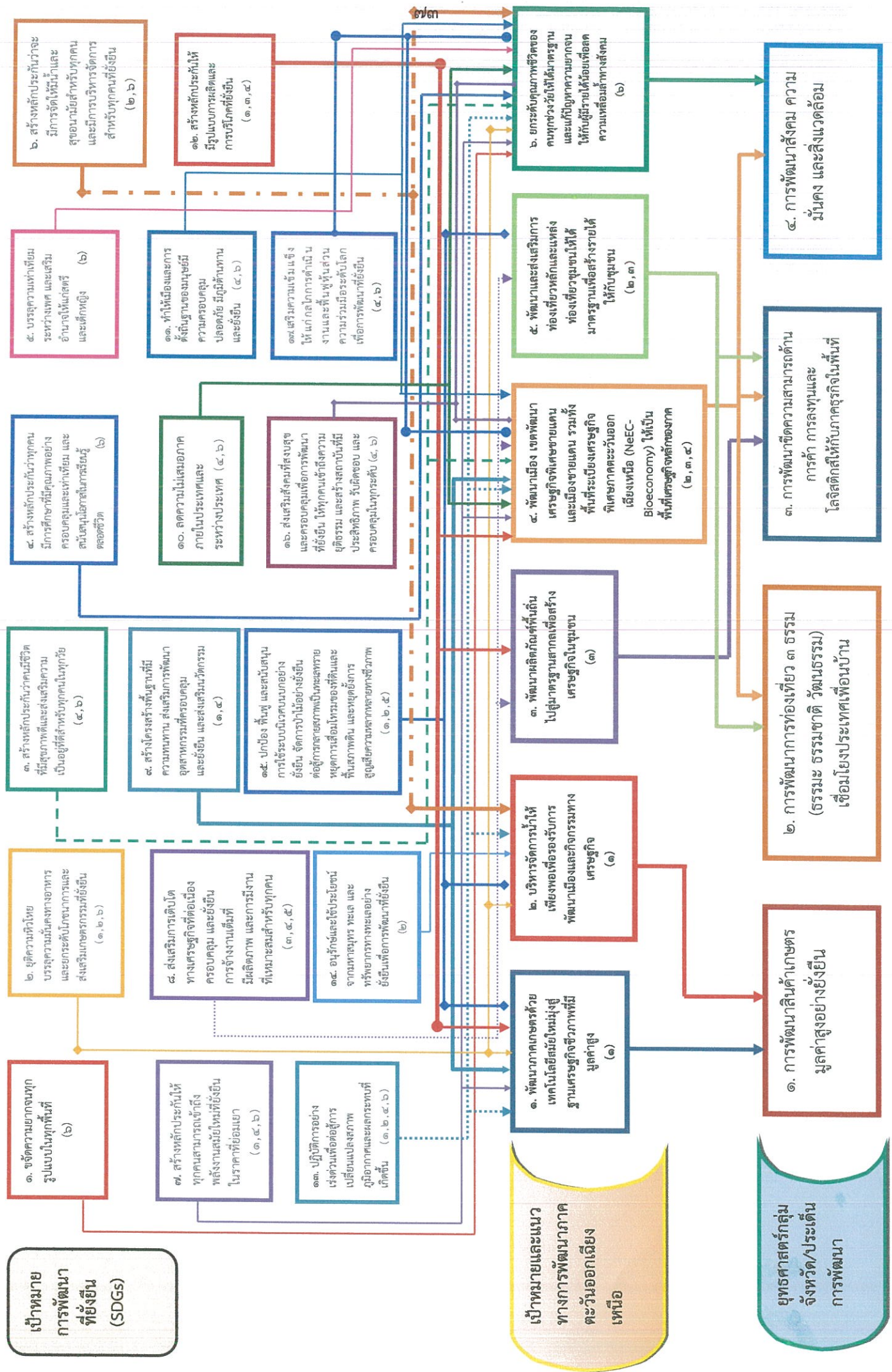
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

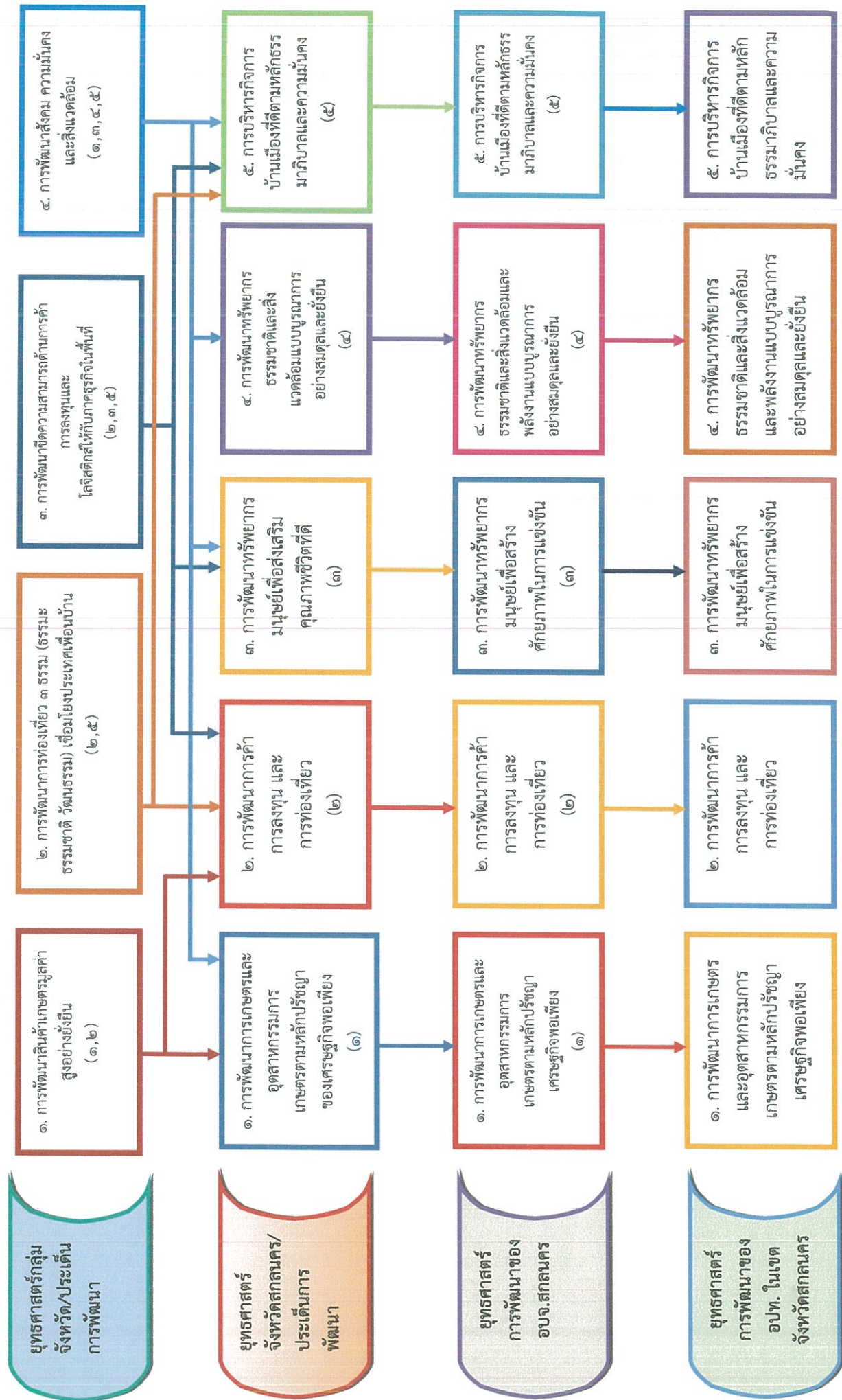
(๗) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง, ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์, ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม, ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๖. ด้านการปรับปรุงดูแล
และพัฒนากระบวนการ
บริหารจัดการภาครัฐ
(๑๓)

เป้าหมาย
การพัฒนา
ที่ยั่งยืน
(SDGs)

ยุทธศาสตร์
การพัฒนาของ
อปท. ในเขต
จังหวัดสกลนคร

๑. การพัฒนาการเกษตรและ
อุตสาหกรรมบริการ
เกษตรตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง
(๒,๔)

๒. การพัฒนาการค้า
การลงทุน และการ
การท่องเที่ยว
(๔,๕)

๓. การพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์เพื่อสร้าง
ศักยภาพในการแข่งขัน
(๒)

๔. การพัฒนาทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ
พลังงานแบบบูรณาการอย่าง
สมดุลและยั่งยืน
(๖)

๕. การบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีตามหลักธรร
มาภิบาลและความมั่นคง
(๑,๓,๗,๘)

เป้าหมายการ
พัฒนา
(เป้าประสงค์)

๑. ประชาชน
ได้รับการบริการ
ด้านโครงสร้าง
พื้นฐาน อุบัติ
และปลอดภัย
อย่างทั่วถึง

๒. ประชาชน
มีคุณภาพ
ชีวิตที่ดี
ขึ้น

๓. ชุมชน
และ
สังคมมี
ความสงบ
เรียบร้อย

๔. การค้า การ
ลงทุน พาณิชย
กรรม และ
เกษตรกรรมได้
รับการส่งเสริม
อย่างเป็น
ระบบ

๕. ส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว
เผยแพร่
ประเพณี และ
อนุรักษ์ศิลป
วัฒนธรรม
อย่างทั่วถึง

๖. ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม
ได้รับการ
อนุรักษ์และฟื้นฟู
อย่างยั่งยืน
ครอบคลุมทุกพื้นที่

๗. ประชาชน
ได้รับ
บริการ
สาธารณะ
ที่ได้มาตรฐาน
และมีคุณภาพ
อย่างทั่วถึง

๘. ประชาชน
รู้สึกสามัคคี
และประเทศ
ชาติมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนากิจกรรมการผลิต
สินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและ
ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาเกษตรกรรมและองค์กร
ใหม่ความเข้มแข็ง
๓. พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อ
สร้างความเข้มแข็งด้าน
การตลาดสินค้าเกษตรและ
เชื่อมโยงเครือข่าย
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการ
แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑. พัฒนาส่งเสริมและสืบสาน
วัฒนธรรม ประเพณี
ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจ
สร้างสรรค์
๒. พัฒนาส่งเสริมและ
สนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสร้างความเข้มแข็ง
ของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ
๔. พัฒนาส่งเสริมและ
สนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรม

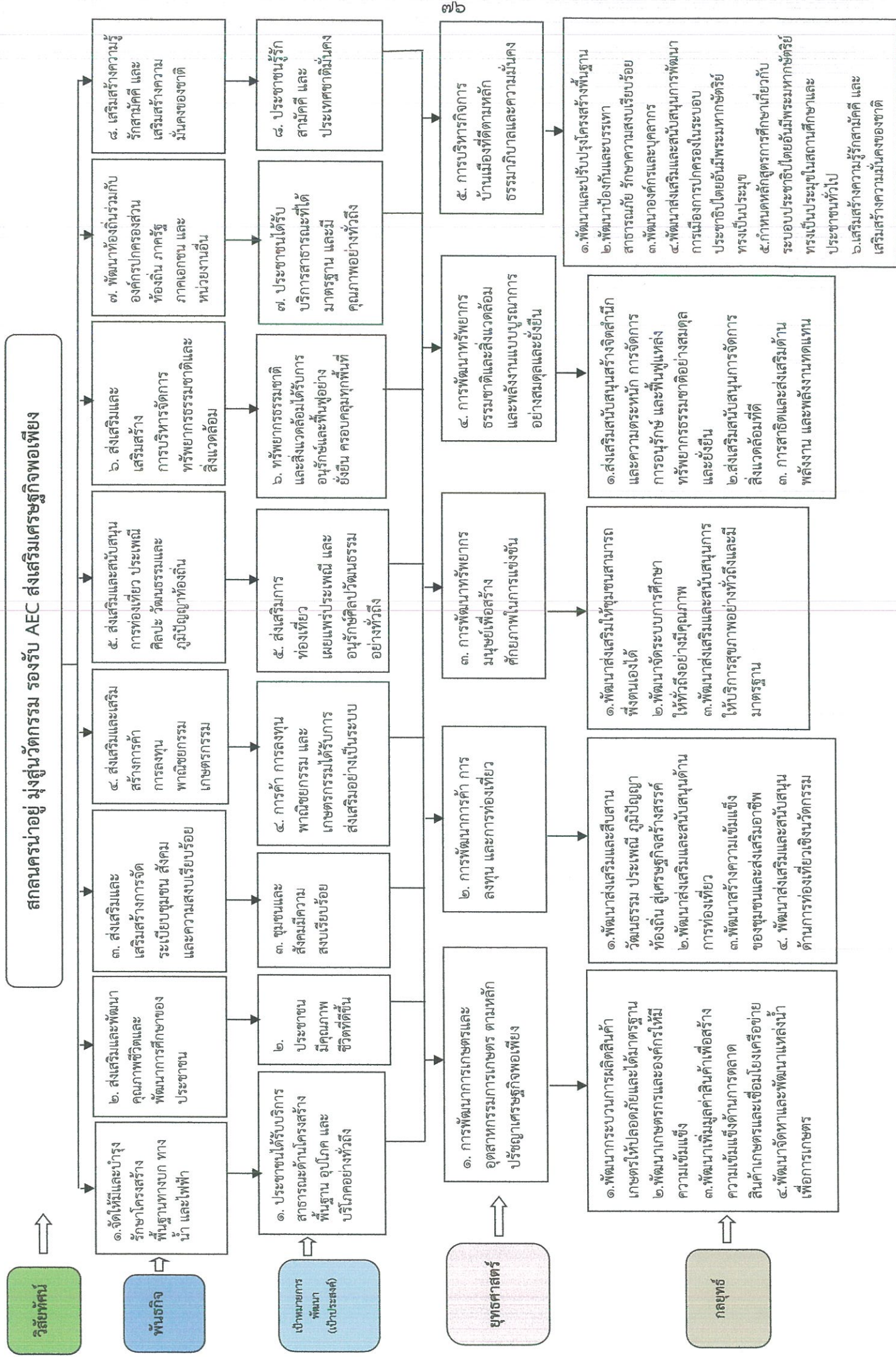
๑. พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชน
สามารถพึ่งตนเองได้
๒. พัฒนาระบบบริการ
ศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมี
คุณภาพ
๓. พัฒนาส่งเสริมและ
สนับสนุนการให้บริการ
สุขภาพอย่างทั่วถึงและมี
มาตรฐาน

๑. ส่งเสริมสนับสนุนสร้าง
จิตสำนึกและวัฒนธรรมรัก
การจัดการ การอนุรักษ์
และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากร
ธรรมชาติอย่างสมดุล
และยั่งยืน
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการ
สิ่งแวดล้อมที่ดี
๓. การสืบทอดและส่งเสริมด้าน
พลังงาน และพลังงานทดแทน

๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
๒. พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
รักษาความสงบเรียบร้อย
๓. พัฒนาองค์กรและบุคลากร
๔. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป
๖. เสริมสร้างความรู้สามัคคี และเสริมสร้าง
ความมั่นคงของชาติ

๙. แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

สกลนครนำอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับ AEC ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

๑๐. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร	ยุทธศาสตร์ของ อบท. ในเขตจังหวัดสกลนคร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรรม
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนคร	ยุทธศาสตร์ของ อปท. ในเขตจังหวัดสกลนคร
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔</u> การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน	<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔</u> การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน <u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน <u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี <u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> การสาธิตและส่งเสริมด้านพลังงาน และพลังงานทดแทน
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕</u> การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง	<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕</u> การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง <u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน <u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรักษาความสงบเรียบร้อย <u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> พัฒนาองค์กรและบุคลากร
	<u>กลยุทธ์ที่ ๔</u> พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข <u>กลยุทธ์ที่ ๕</u> กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป <u>กลยุทธ์ที่ ๖</u> เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ การนำไปใช้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ไปใช้ครบทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ โดยในภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปรับใช้ตามบริบทพื้นที่ของแต่ละแห่งที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่

๑.๒ เกิดผลอย่างไร

ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครไปปรับใช้กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ภายใตกรอบยุทธศาสตร์ดังกล่าว อาทิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ด้านการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น การสนับสนุนเบี้ยยังชีพ การฝึกอบรมอาชีพ ด้านการศึกษา และด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๒.๑ เชิงปริมาณ

ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครไปปรับใช้กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่าในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) ที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับใช้มากที่สุด โดยมีโครงการพัฒนาด้านการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนน บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาในสัดส่วนมากที่สุด แต่สามารถนำไปจัดสรรงบประมาณดำเนินการได้น้อย

๒.๒ เชิงคุณภาพ

ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครไปปรับใช้กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามเป้าหมายการพัฒนาเกิดผลในภาพรวมของยุทธศาสตร์ได้ ๓ ด้าน คือ

๑) ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ๒๐ แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) ในปัจจุบันมีความเหมาะสมพอสมควรในการนำไปปรับใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนในอนาคตอาจจะต้องปรับปรุงยุทธศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อท้องถิ่น

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

๑. การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสกลนครไปใช้ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ สถานการณ์ทางสังคมในชุมชน กระแสความต้องการของประชาชน และการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาระดับชาติ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นประโยชน์กับประชาชน

๒. การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครไปปรับใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในอนาคตควรมีการบูรณาการข้อมูลร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเกิดการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

ภาคผนวก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น
เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น
เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)**

๑. เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลขมิ้น
๓. เทศบาลตำบลท่าแร่
๔. เทศบาลตำบลยางโอง
๕. เทศบาลตำบลเหล่าปอแดง
๖. เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลพังขว้าง
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง
๙. เทศบาลตำบลบงใต้
๑๐. เทศบาลตำบลหนองหลวง
๑๑. เทศบาลตำบลบ้านด้าย
๑๒. องค์การบริหารส่วนตำบลสว่างแดนดิน
๑๓. องค์การบริหารส่วนตำบลคำสะอาด
๑๔. องค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้
๑๕. องค์การบริหารส่วนตำบลแวง
๑๖. องค์การบริหารส่วนตำบลตาลเนิน
๑๗. เทศบาลตำบลนาใน
๑๘. เทศบาลตำบลนาหัวบ่อ
๑๙. เทศบาลตำบลปลาไหล
๒๐. เทศบาลตำบลอากาศอำนวย
๒๑. เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา
๒๒. เทศบาลตำบลชะฮั่ว
๒๓. เทศบาลตำบลโพนแพง
๒๔. องค์การบริหารส่วนตำบลอากาศ
๒๕. เทศบาลตำบลวานรนิวาส
๒๖. เทศบาลตำบลกุดเรือคำ
๒๗. องค์การบริหารส่วนตำบลซำก่าย
๒๘. องค์การบริหารส่วนตำบลอินทร์แปลง
๒๙. เทศบาลตำบลพุมวารี
๓๐. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวลิม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น
เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

- ๓๑. เทศบาลตำบลกุสุมาลย์
- ๓๒. เทศบาลตำบลไฮหย่อง
- ๓๓. เทศบาลตำบลแร่
- ๓๔. เทศบาลตำบลตองโขบ
- ๓๕. เทศบาลตำบลโคกภู
- ๓๖. องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย
- ๓๗. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ

๐๐